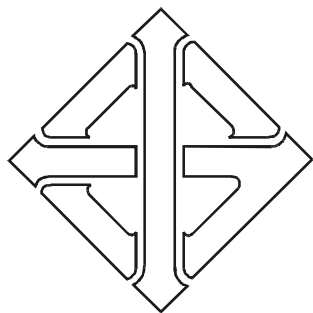

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

THAI INDUSTRIAL STANDARD

มอก.2438 – 2552

ที่นอนโฟมพอลิสไตรีน

POLYSTYRENE FOAM MATTRESSES

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 97.140

ISBN 978-974-292-757-8

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พื้นนอนโฟมพอลิسترีน

มอก.2438–2552

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2202 3300

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 126 ตอนพิเศษ 150 ง
วันที่ 12 ตุลาคม พุทธศักราช 2552

คณะกรรมการวิชาการคณะที่ 993
มาตรฐานที่นอนโฟมโพลีสไตรีน

ประธานกรรมการ

นายปรีชา ดีมาก

สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

กรรมการ

นายประพิศ ยอดสุวรรณ

นายอภิรักษ์ อูปการะกุล

นายประวิทย์ รอดทองดี

นายสุเวช ัญญานูรติ

นายอภิสิทธิ์ พิพัฒน์พรไพศาล

นายภูวนนท์ หนูเจริญ

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

กรมวิทยาศาสตร์บริการ

บริษัท แซนต้า แมทเทรล จำกัด

บริษัท คาร์นา แมทเทรล จำกัด

บริษัท ที่นอน เดอะวินเนอร์ 2003 จำกัด

บริษัท อินซูลแพค อุตสาหกรรม (กรุงเทพฯ) จำกัด

กรรมการและเลขานุการ

นายอาศิรวรรณ โพธิพันธุ์

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ปัจจุบันมีการทำที่นอนจากแผ่นโฟมพอลิโอสไตรีน ซึ่งมีสมบัติเหมาะสำหรับใช้ทำที่นอน ดังนั้น เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมประเภทนี้ให้ได้คุณภาพ และเพื่อประโยชน์ของผู้ใช้ จึงเห็นควรกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่นอนโฟมพอลิโอสไตรีนขึ้น

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้กำหนดขึ้นโดยอาศัยข้อมูลจากผู้ทำ ผู้ใช้ และเอกสารต่อไปนี้เป็นแนวทาง

BS EN 1725:1998	Domestic furniture – Beds and mattresses – Safety requirements and tests methods
ISO 844:2004	Rigid cellular plastics – Determination of compression properties
ISO 845:2006	Cellular plastics and rubbers – Determination of apparent density
ISO 1209-2:2004	Rigid cellular plastics – Determination of flexural properties – Part 2: Determination of flexural strength and apparent flexural modulus of elasticity
มอก. 121	วิธีทดสอบสิ่งทอ
เล่ม 4 – 2519	ความคงทนของสีต่อเหงื่อ
เล่ม 9 – 2518	แรงดึงและการยืดตัวที่ทำให้ผ้าทอขาด
มอก. 961-2533	ขนาดเครื่องนอน
มอก. 1404-2540	ที่นอนฟองน้ำโพลียูรีเทน

คณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้พิจารณามาตรฐานนี้แล้ว เห็นสมควรเสนอรัฐมนตรีประกาศตาม
มาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ 4030 (พ.ศ. 2552)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. 2511

เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ที่นอนโฟมพอลิสไตรีน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ที่นอนโฟมพอลิสไตรีน มาตรฐานเลขที่ มอก.2438-2552 ไว้ ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ชาญชัย ชัยรุ่งเรือง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

ที่นอนโฟมพอลิสไตรีน

1. ขอบข่าย

- 1.1 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ครอบคลุมเฉพาะที่นอนที่มีแผ่นโฟมพอลิสไตรีนเป็นส่วนประกอบหลัก และวัสดุหุ้มเป็นผ้าเท่านั้น

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ มีดังต่อไปนี้

- 2.1 ที่นอนโฟมพอลิสไตรีน ซึ่งต่อไปในมาตรฐานนี้จะเรียกว่า “ที่นอน” หมายถึง ที่นอนที่มีส่วนประกอบหลายชั้น ซึ่งมีแผ่นโฟมพอลิสไตรีนเป็นส่วนประกอบหลักประกบกับแผ่นฟองน้ำพอลิยูรีเทน โยสังเคราะห์ หรือใยมะพร้าว และหุ้มด้วยวัสดุหุ้มแล้วเย็บปิดให้เรียบร้อย
- 2.2 โฟมพอลิสไตรีน (polystyrene foam) หมายถึง วัสดุที่ทำด้วยพลาสติกชนิดพอลิสไตรีนขยายตัวได้ มีลักษณะเป็นเซลล์ปิดที่มีอากาศอยู่ภายใน อัดตัวกันแน่นหนาคล้ายฟองน้ำ ทำให้มีสมบัติเป็นฉนวนความร้อนที่ดีและรับแรงกดอัดได้สูง
- 2.3 วัสดุหุ้ม หมายถึง วัสดุที่ใช้ห่อหุ้มส่วนประกอบภายในที่นอน ทำจากผ้าหรือวัสดุอื่น เช่น หนัง หรือหนังเทียมพอลิไวนิลคลอไรด์
- 2.3.1 ผ้าหุ้ม หมายถึง ผ้าที่ใช้เย็บหุ้มส่วนประกอบภายในที่นอน เช่น ผ้าทอ ผ้าถัก ผ้าฝ้ายลายริ้วเทา (gray striped cotton tick)
- 2.3.2 ผ้าเดินลาย หมายถึง ผ้าหุ้มที่มีการเย็บเข้ากับวัสดุเสริมอื่น เช่น เส้นใย ฟองน้ำพอลิยูรีเทน อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง เพื่อเพิ่มความแข็งแรงหรือความนุ่ม ทำโดยการเย็บผ้าหุ้มติดกับวัสดุเสริมเป็นตารางตลอดทั้งผืน

3. ชนิด

- 3.1 ที่นอนมี 2 ชนิด คือ
- 3.1.1 ที่นอนเตียงเดี่ยว
- 3.1.2 ที่นอนเตียงคู่

4. ขนาดและเกณฑ์ความคลาดเคลื่อน

4.1 ขนาดและเกณฑ์ความคลาดเคลื่อนของทีนอน

ให้เป็นไปตาม มอก.961

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 10.2

5. วัสดุและการทำ

5.1 วัสดุที่ใช้ทำทีนอน ต้องเป็นดังนี้

5.1.1 ด้ายเย็บ

5.1.1.1 แรงดึงขาด

ต้องไม่น้อยกว่า 11 นิวตัน

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 10.3

หมายเหตุ ให้ทดสอบที่โรงงานผู้ทำ

5.1.2 วัสดุหุ้ม

5.1.2.1 แรงดึงขาดในแต่ละแนว

ต้องไม่น้อยกว่า 250 นิวตัน

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม มอก. 121 เล่ม 9

5.1.2.2 ความคงทนของสีต่อเหงื่อ

ต้องไม่น้อยกว่าเกรดสเกลระดับ 4 ทั้งการเปลี่ยนสีและการเปื้อนสี

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม มอก. 121 เล่ม 4

5.1.3 โฟมพอลิสไตรีน

5.1.3.1 ความหนาแน่น

ต้องไม่น้อยกว่า 7.0 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 10.4

5.1.3.2 ความต้านแรงกด

ต้องไม่น้อยกว่า 60 กิโลพาสคัล

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 10.5

5.1.3.3 ความต้านการหัก

ต้องไม่น้อยกว่า 60 กิโลพาสคัล

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 10.6

5.2 การทำ

โฟมพอลิสไตรีนที่ใช้ทำทีนอนต้องเป็นชิ้นเดียวกันตลอดทั้งแผ่นหุ้มด้วยวัสดุหุ้ม โดยใช้ฝีเชื่อมไม่น้อยกว่า 5 ฝีเชื่อมต่อความยาว 10 มิลลิเมตร เพื่อยึดส่วนประกอบภายในไม่ให้เคลื่อนที่ แล้วเย็บปิดให้เรียบร้อย การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

6. คุณลักษณะที่ต้องการ

6.1 ลักษณะทั่วไป

ผ้าหุ้มที่นอนต้องตั้ง เย็บอย่างประณีต สะอาด ปราศจากข้อบกพร่อง เช่น รอยต่อ สีไม่สม่ำเสมอ ต่าง เปรอะเปื้อน การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

6.2 ความแข็งแรงของตะเข็บ

ต้องไม่น้อยกว่า 50 นิวตัน

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ 10.7

7. การบรรจุ

7.1 ให้หุ้มห่อที่นอนด้วยวัสดุที่เหมาะสม สะอาด ป้องกันสิ่งสกปรกและน้ำได้

8. เครื่องหมายและฉลาก

8.1 ที่วัสดุหุ้มห่อที่นอนทุกลูก อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน

(1) ชื่อผลิตภัณฑ์ตามชื่อมาตรฐานนี้

(2) ชนิด

(3) ขนาด เป็นมิลลิเมตร

(4) ชื่อผู้ทำหรือโรงงานที่ทำ หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน

ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศด้วย ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

9. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

9.1 การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน ให้เป็นไปตามภาคผนวก ก.

10. การทดสอบ

10.1 ภาวะทดสอบ

หากมิได้กำหนดเป็นอย่างอื่น ให้เก็บตัวอย่างหรือชิ้นทดสอบไว้ที่อุณหภูมิ (27 ± 2) องศาเซลเซียส และความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ (65 ± 10) เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง และให้ทดสอบที่ภาวะดังกล่าว

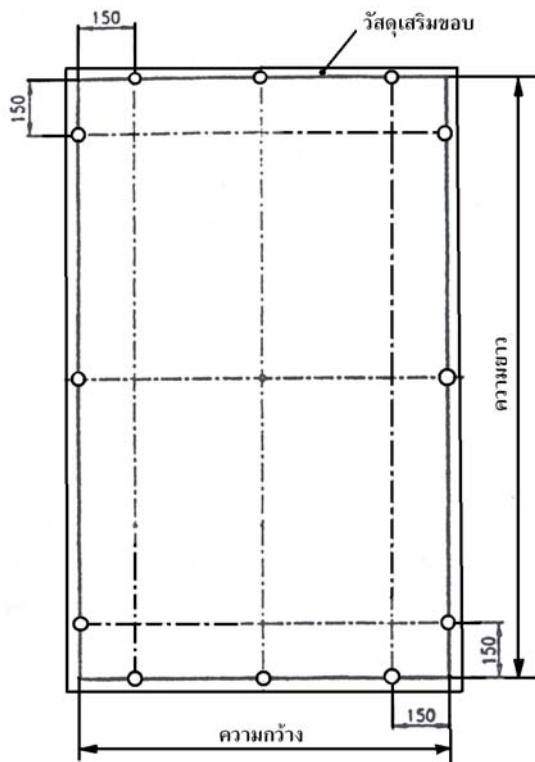
10.2 การวัดขนาด (ดูรูปที่ 1)

10.2.1 ความกว้างและความยาว

ให้ใช้เครื่องวัดละเอียด 1 มิลลิเมตร สุ่มวัดระยะห่างระหว่างแนวที่ตั้งฉากกับผิวหน้าของที่นอนตัวอย่าง ตลอดความกว้างและความยาว โดยไม่รวมวัสดุเสริมขอบ วัดด้านละ 3 ตำแหน่ง โดยให้แต่ละตำแหน่ง อยู่ห่างเป็นระยะเท่าๆ กัน และห่างจากมุมที่นอนตัวอย่างแต่ละมุมไม่น้อยกว่า 150 มิลลิเมตร แล้วรายงานผลทุกค่า

10.2.2 ความหนา

ให้ใช้เครื่องวัดละเอียด 1 มิลลิเมตร สุ่มวัดระยะห่างในแนวตั้งจากผิวหน้าของที่นอนตัวอย่างจากด้านหนึ่งไปยังอีกด้านหนึ่งตลอดความกว้างและความยาว โดยไม่รวมวัสดุเสริมขอบ วัดด้านละ 3 ตำแหน่ง โดยให้แต่ละตำแหน่งอยู่ห่างเป็นระยะเท่า ๆ กัน และห่างจากมุมที่นอนตัวอย่างแต่ละมุมไม่น้อยกว่า 150 มิลลิเมตร แล้วรายงานผลทุกค่า

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

หมายเหตุ O คือ ตำแหน่งที่วัดความกว้าง ความยาว และความหนา

รูปที่ 1 การวัดขนาดที่นอน
(ข้อ 10.2)

10.3 การทดสอบแรงดึงขาด (เฉพาะด้ายเย็บ)

10.3.1 เครื่องมือ

เครื่องทดสอบแรงดึง

10.3.2 การเตรียมชิ้นทดสอบ

สุ่มตัดด้ายที่ใช้เย็บที่นอนตัวอย่าง ยาว 400 มิลลิเมตร เป็นชิ้นทดสอบ จำนวน 10 ชิ้น ทำเครื่องหมายกำหนดช่วงความยาวพิคัดบนชิ้นทดสอบเท่ากับ (300 ± 1) มิลลิเมตร

10.3.3 วิธีทดสอบ

ตรึงชิ้นทดสอบเข้ากับปากจับของเครื่องทดสอบโดยให้ปากจับทั้งสองอยู่ห่างเท่ากับเครื่องหมายช่วงความยาวพิคัดที่ทำไว้ ตรึงชิ้นทดสอบด้วยอัตราเร็ว (200 ± 25) มิลลิเมตรต่อนาที จนชิ้นทดสอบขาด แล้วบันทึกเป็นค่าแรงดึงขาด ปฏิบัติเช่นเดียวกันนี้กับชิ้นทดสอบที่เหลือ

10.3.4 การรายงานผล

ให้รายงานค่าเฉลี่ยแรงดึงขาด

10.4 การทดสอบความหนาแน่น (เฉพาะโฟมพอลิสไตรีน)

10.4.1 การเตรียมชิ้นทดสอบ

สุ่มตัดโฟมพอลิสไตรีนของที่นอนตัวอย่างเป็นรูปสี่เหลี่ยม ปริมาตรไม่น้อยกว่า 100 ลูกบาศก์เซนติเมตร เป็นชิ้นทดสอบจำนวน 3 ชิ้น กรณีที่นอนใช้โฟมพอลิสไตรีนมากกว่า 1 ชั้น ให้สุ่มตัดตัวอย่างให้ครอบคลุมชั้นโฟมพอลิสไตรีนทุกชั้น

10.4.2 วิธีทดสอบ

10.4.2.1 ให้ใช้เครื่องวัดละเอียด 0.5 มิลลิเมตร สุ่มวัดมิติของชิ้นทดสอบ มิติละ 3 ตำแหน่ง โดยให้แต่ละตำแหน่ง อยู่ห่างเป็นระยะเท่า ๆ กัน หาค่าเฉลี่ย แล้วคำนวณหาปริมาตรของชิ้นทดสอบ

10.4.2.2 ชั่งชิ้นทดสอบด้วยเครื่องชั่งละเอียด 0.01 กรัม ให้ทราบมวลแน่นอน

10.4.3 วิธีคำนวณ

คำนวณหาความหนาแน่น จากสูตร

$$\text{ความหนาแน่น กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร} = \frac{m}{V} \times 10^6$$

เมื่อ m คือ มวลของชิ้นทดสอบ เป็นกรัม

V คือ ปริมาตรของชิ้นทดสอบ เป็นลูกบาศก์มิลลิเมตร

10.4.4 การรายงานผล

ให้รายงานผลทุกค่า

10.5 การทดสอบความต้านแรงกด (เฉพาะโฟมพอลิสไตรีน)

10.5.1 เครื่องมือ

10.5.1.1 เครื่องทดสอบแรงกด

10.5.1.2 เครื่องวัดละเอียด 0.5 มิลลิเมตร

10.5.2 การเตรียมชิ้นทดสอบ

นำโฟมพอลิสไตรีนของที่นอนตัวอย่างมาตัดชั้นผิวหน้า (skin) ออกแล้วสุ่มตัดโฟมตัวอย่างเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสกว้าง (100 ± 1) มิลลิเมตร ยาว (100 ± 1) มิลลิเมตร และหนา (50 ± 1) มิลลิเมตร เป็นชิ้นทดสอบ จำนวน 5 ชิ้น โดยมีผิวระนาบด้านบนขนานกับด้านล่าง ความคลาดเคลื่อนของความขนานไม่เกินร้อยละ 1

กรณีที่นอนตัวอย่างมีชั้นโฟมพอลิสไตรีนมากกว่า 1 ชั้น ให้เตรียมเป็นชิ้นทดสอบทุกชั้น

10.5.3 วิธีทดสอบ

10.5.3.1 สุ่มวัดความหนาของชั้นทดสอบโดยปราศจากแรงกด ในแนวตั้งฉากกับผิวระนาบทั้งสองของชั้นทดสอบ 3 ตำแหน่ง แล้วหาค่าเฉลี่ยความหนาของชั้นทดสอบ

10.5.3.2 วางชั้นทดสอบบริเวณกึ่งกลางแผ่นกดล่างของเครื่องกด เลื่อนแผ่นกดบนลงด้วยอัตราเร็ว (5 ± 1) มิลลิเมตรต่อวินาที จนความหนาของชั้นทดสอบลดลงจากเดิมเหลือร้อยละ 85 แล้วบันทึกเป็นค่าแรงกดสูงสุด

10.5.4 วิธีคำนวณ

คำนวณหาความต้านทานแรงกด จากสูตร

$$\text{ความต้านแรงกด กิโลพาสคัล} = \frac{F}{A} \times 10^3$$

เมื่อ F คือ แรงกดสูงสุด เป็นนิวตัน

A คือ พื้นที่หน้าตัดของชั้นทดสอบ เป็นตารางมิลลิเมตร

10.5.5 การรายงานผล

ให้รายงานผลทุกค่า

10.6 การทดสอบความต้านการหัก

10.6.1 เครื่องมือ

10.6.1.1 เครื่องทดสอบแรงกดที่บันทึกค่าแรงกดกับระยะกด ความแม่นยำร้อยละ 1

10.6.1.2 ฐานรอง 2 ฐานมีหน้าตัดบนโค้งเป็นรัศมี (15 ± 1) มิลลิเมตร โดยมีความกว้างมากกว่าชั้นทดสอบ และวางขนานกันมีระยะระหว่างฐานรอง (L) (300 ± 2) มิลลิเมตร (ดังรูปที่ 2)

10.6.1.3 หัวกดที่มีหน้าตัดและส่วนโค้งเช่นเดียวกับฐานรอง

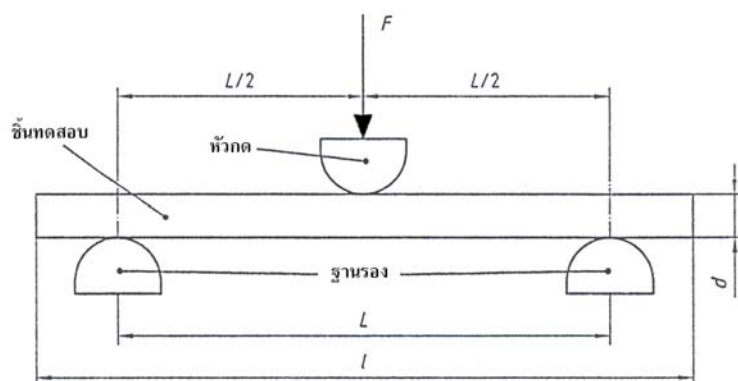
10.6.1.4 เครื่องวัดละเอียด 0.05 มิลลิเมตร

10.6.2 การเตรียมชั้นทดสอบ

สุ่มตัดโฟมพอลิสไตรีนของที่นอนตัวอย่างยาว (l) (350 ± 1.20) มิลลิเมตร กว้าง (b) (100 ± 0.25) มิลลิเมตร และหนา (d) (25 ± 0.20) มิลลิเมตร เป็นชั้นทดสอบ จำนวน 5 ชั้น

10.6.3 วิธีทดสอบ

วางชั้นทดสอบบนฐานรอง จัดตำแหน่งหัวกดให้อยู่กึ่งกลางชั้นทดสอบ กดหัวกดด้วยอัตราเร็ว (100 ± 10) มิลลิเมตรต่อวินาที จนชั้นทดสอบหัก บันทึกเป็นค่าแรงกดสูงสุดที่เกิดขึ้น

รูปที่ 2 เครื่องทดสอบแรงกด
(ข้อ 10.6.1.2)

10.6.4 วิธีคำนวณ

คำนวณหาความต้านการหัก จากสูตร

$$\text{ความต้านการหัก กิโลพาสคัล} = 1.5F \times \frac{L}{bd^2} \times 10^6$$

เมื่อ F คือ แรงกดสูงสุด เป็นกิโลนิวตัน

L คือ ระยะระหว่างฐานรอง เป็นมิลลิเมตร

b คือ ความกว้างของชิ้นทดสอบ เป็นมิลลิเมตร

d คือ ความหนาของชิ้นทดสอบ เป็นมิลลิเมตร

10.6.5 การรายงานผล

ให้รายงานค่าเฉลี่ยความต้านการหัก

10.7 การทดสอบความแข็งแรงของตะเข็บ

10.7.1 เครื่องมือ

เครื่องทดสอบความต้านแรงดึง

10.7.2 การเตรียมชิ้นทดสอบ

ให้ส้อมตัดขอบของพื้นนอนตัวอย่างทั้งด้านกว้างและด้านยาว กว้าง 50 มิลลิเมตร ยาว 300 มิลลิเมตร เป็นชิ้นทดสอบที่มีตะเข็บอยู่บริเวณกึ่งกลาง จำนวน 5 ชิ้น ทำเครื่องหมายกำหนดช่วงความยาว พิกัดบนชิ้นทดสอบเท่ากับ (200 ± 10) มิลลิเมตร

10.7.3 วิธีทดสอบ

ตรึงชิ้นทดสอบเข้ากับปากจับของเครื่องทดสอบโดยให้ปากจับทั้งสองอยู่ห่างเท่ากับเครื่องหมาย ช่วงความยาวพิกัดที่ทำไว้ ดึงชิ้นทดสอบด้วยอัตราเร็ว (100 ± 10) มิลลิเมตรต่อนาที จนตะเข็บแยกออกจากกันแล้วบันทึกเป็นค่าแรงดึงสูงสุด ปฏิบัติเช่นเดียวกันนี้กับชิ้นทดสอบที่เหลือ

10.7.4 การรายงานผล

ให้รายงานค่าเฉลี่ยแรงดึงสูงสุด

ภาคผนวก ก.

การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

(ข้อ 9.1)

- ก.1 รุ่น ในที่นี้ หมายถึง ที่นอนชนิดเดียวกันที่ทำจากวัสดุอย่างเดียวกัน โดยกรรมวิธีเดียวกัน ที่ทำหรือซื้อขายหรือส่งมอบในระยะเวลาเดียวกัน
- ก.2 การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้ หรืออาจใช้แผนการชักตัวอย่างอื่นที่เทียบเท่ากันทางวิชาการกับแผนที่กำหนดไว้
- ก.2.1 การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบขนาด ลักษณะทั่วไป การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก
- ก.2.1.1 ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน 2 ลูก
- ก.2.1.2 ตัวอย่างทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 4. ข้อ 6.1 ข้อ 7. และข้อ 8. จึงจะถือว่าที่นอนรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ก.2.2 การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบวัสดุ
- ก.2.2.1 ให้ชักตัวอย่างวัสดุที่ใช้ทำที่นอนรุ่นเดียวกัน ดังนี้
- (1) ด้ายเย็บ จำนวนสี่ละ 1 หลอด ความยาวไม่น้อยกว่า 50 เมตร
 - (2) ผ้าหุ้ม ให้สุ่มตัดผ้าที่ใช้หุ้มที่นอน ความยาวไม่น้อยกว่า 2 เมตร
 - (3) โฟมพอลิโอสไตรีน ให้เตรียมเป็นชิ้นทดสอบขนาดและจำนวนตามที่กำหนดในแต่ละข้อสำหรับทดสอบความหนาแน่น ความต้านแรงกด และความต้านการหัก
- ก.2.2.2 ตัวอย่างทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 5.1 จึงจะถือว่าที่นอนรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ก.2.3 การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบการทำ และคุณลักษณะที่ต้องการ (ยกเว้นลักษณะทั่วไป)
- ก.2.3.1 ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากตัวอย่างที่ผ่านการตรวจสอบจากข้อ ก.2.1 จำนวน 1 ลูก
- ก.2.3.2 ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 5.2 และข้อ 6.2 จึงจะถือว่าที่นอนรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ก.3 เกณฑ์ตัดสิน
- ตัวอย่างที่นอนต้องเป็นไปตามข้อ ก.2.1.2 ข้อ ก.2.2.2 และข้อ ก.2.3.2 ทุกข้อ จึงจะถือว่าที่นอนรุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้